

EL PLA DE BAGES

Prat i Aigué
Administradors

DIARI DE MANRESA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

CARRER D'ARBONÈS, 15, TELEFÓN, 272

Any XVIII -- -- Núm. 10985

Dimarts, 8 de novembre de 1921

SUSCRIPCIÓ

Número solt 10 cèntims.—Atrassat, 15 cèntims.—Pago a la bastreta.—
Remittits, anuncis i reclams, a preus convencionals

Nota

Els rosegaires

No parlarem de la qüestió de l'agregació del municipi de Sarrià al de Barcelona si aquest fet no hagués remogut un conjunt de passions i partidismes ridícols que, han donat a l'assumpte cert interès que rebassa els límits de la política barcelonina.

Demés aquest esperit protestatari, per essència, de totes les iniciatives, aquestes opinions de minories insolvents i irresponsables, existeixen a Sarrià, a Barcelona, a Manresa i a tot arreu. Es per això, perquè a la nostra ciutat s'ha debatut l'actualitat sarrianesca que nosaltres ens en volem també ocupar.

A la nostra ciutat precisament són aquells que en tots els llocs veuen obstacles pel seu engrandiment, si aquests no venen dels seus amics, els que avui estan més indignats d'aquesta reforma a la qual el municipi barceloní hi tenia un dret indiscutible.

El gran argument dels sarrianescs i sarriano-fils és de que el Ajuntament de Barcelona està mal administrat. Això que en l'època de la dominació lerrouxista fou una raó, avui no es res més que una pruja malévola, radera la qual no s'hi amaga pas solament el puritanisme molt lloable, dels administradors de Sarrià.

La complexitat de la vida municipal de Barcelona, fa que en aquesta ciutat, com en qualsevolga d'altra

de la seva categoria, hi hagi propensió per a certes tares, però això no és cap motiu per a qualificar de la manera més denigrant l'administració d'aquell municipi.

Aitrament avui ocupa l'Alcaldia de Barcelona un home de màxims prestígit polítics i personals, al qual, ningú té dret a creure que ocupi el càrrec impulsat per altres movils que el d'un amor sens mesura a la ciutat. Qui pot creure que el senyor Martínez Domingo seguís en l'Alcaldia sino més fos per encubrir la conducta dubtosa dels regidors?

La majoria que avui governa en la corporació municipal barcelonina, malgrat tot lo que es digui, té a favor seu en conjunt de millores veraderament notables que la situa a l'abric dels rezeles infundats.

L'hisenda del municipi barceloní s'està consolidant d'una manera ben palesa. L'obra d'algunes comissions com la de Cultura ningú la nega.

Molt llargament podríem parlar d'aquesta qüestió per a demostrar que la tàctica dels que bescanten l'Ajuntament de Barcelona no te raó d'ésser.

Aquesta feina menuda i negativa d'entorpir el natural desenvolupament de la gran urbs no pot prevaldre, per què no es res més que una feina de rosegaire que ha de topar necessàriament contra una forta realitat que la farà inútil.

Grup Avant

L'excursió del prop-passat diumenge

El Grup excursionista «Avant» tal com havia anunciat, visità la veïna ciutat de Berga, el Santuari de la Nou, Queralt, Corbera i el Pi simbòlic de les Tres branques.

A les quatre de la matinada es sortí de Manresa entre gatzara, rialles i cançons. Fèrem parada a Sallent, Balsareny, Navàs, Puiggrè i Giro-nella, arribant sens novetat a Berga a les set i pocs minuts. La gent de les poblacions nomenades sortia curiosa al sentir-nos passar i més encuriosida encara de veure volejar triomfalment les banderes catalanes que auriolaven jocosament els dos autos-camions.

Seguirem el Santuari de la Nou acompanyant-nos atentament el senyor Rector de dit Santuari a qui remerciem les seves atencions. De retorn a Berga emprenguerem el camí de Queralt seguint les belles fonts i fruit tot l'esplendidesa del paisatge. Entre tant, altres amics feien camí cap a Corbera saborejant l'esitupenda bellesa montanyenca dintre el mati clar, amb claps de boires arrossegant-se pels serrals i produint efectes de llum cada volta més esplendorosos. El pla de Campllong em feu un efecte inesperat. Plé de la melancòlica penombra tardoral semblava que la mort hi fos ben agegada. La mort que s'enfila pels sentits i asseca els membres. Ens sentírem estereïts davant d'aquell pit mort tan superb. Sentírem aquella commiseració que se sent davant d'un amic difunt o davant la mort d'un ser que hem estimat sempre. Però el pi «hereu» que puja ardidament amb xardor d'himne triomfal ens esvai d'un cop la visió elegíaca.

Parlant, rient i cantant, tornàrem a Berga. Particularment valg visitar als entusiastes amics de la Joventut Nacionalista d'aquella ciutat, que ens acomiadaren junt amb molta altra gent, sobresortint-hi les donzelles tan gracioses i tan fortes de beutat. A l'arrencar els dos autocamions hi hagué visques a Catalunya, Berga i Manresa; es canlà el himne nacional i entre rialles, cançons i espectació dels pobles que deixaren el ball o el café i sortiren a veure'ns, arribàrem a dos quarts d'onze de la nit a la nostra ciutat, portant el contentament d'un dia profitós i la plenitud espiritual de la bellesa dels cims que avidament hem fruit. No cal dir com felicitem als organitzadors de tan bella excursió.

S. P.

Manresa i Novembré 1921.

¡Atenció!

Magatzem de Mobles
"LA CENTRAL"

No comprar sens visitar a aquesta casa, on estalviaran temps i diners

Gran assortit de MOBLES de totes classes i tamanyos. - Jocs complets per a dormitoris i menjadors. - Somniers, cadres, etc., etc.; des de lo més lúxos a lo més senzill.

PREUS SENS COMPETENCIA

Plaça Valldaura, 2. - Manresa

EL BATALLÓ DE CAÇADORS DE REUS

Cròniques d'Algeciras

DE LA VIDA EXPEDICIONARIA

V

Ens anem adaptant.-Gastrònoms.-Amics d'Algeciras

Avui aprofitant els moments de llibertat per escriure, doncs tinguerem dia, podré apuntar algunes impressions que no tenen un interès colpidor, però que reflexen una mica la nostra vida, sempre igual, deserta d'emocions, que a vegades es mostra alegre i riallera, mercès a extraordinaris «quid-pro-quo» succeïts entre un català serrat i un andaluc «hechurao y postinero».

Ahí mateix el colossal «Luisito» Esparbé, un dels bons amics de la Companyia que se'ns ha tornat més andaluc que un «paisa», dinant en un restaurant nomenat «Ritz»—que semblant-se amb «Ritz» li dona cert caient aristocràtic—va fallar-l'hi una forquilla, i molt enèrgic va manar: «¡Camarero!, ¡haga el favor de una horquillita!» Sense comentaris de les rialles. I ja que parlem d'en «Luisito» Esparbé, del «Ritz» vull anotar una sortida espantant.

En el «Ritz», cada dia a dinar i a sopar, per peix, ens donen xanquet, i a l'Esparbé no li agrada perquè li són antipàtics de tan escanyolits, i dirigint-se al supra-dit camarer, que entra parèntesis, té més paciència que Job, va dir-li amb la seva bonhomia acostumada: «Camarero! Vdes. deben tener un mar muy pequeño?»—Por qué?, diu admirat de la pregunta el camarer—es igual que en les otras partes!—I l'Esparbé convençut de que tenia raó—ah! no!, perquè aquí sols hi ha peixos petits!—El camarer dona mitja volta silenciosament.

Un altra cosa interessant es veure com en Joan Bertran pela el castellí aflamencat: «hi ha per llogar-hi cadires; diu ja «grazioso» «asaura».

«los hardines» que qualsevol s'el pren per nascut en el rovell d'Andalusia, i sobretot està admirable quan va a comprar a plaça amb una cistella, per quatre amics, que menjant són de pronòstic reservat, doncs jo l'hi he vist portar un cabridet comprat al preu de quatre pessetes a cinquanta cèntims i dos pollastres a un duro al parell, per dinar. Ell mateix fa de cuiner, i segons diuen, és un bon colc.

L'Enric Ribas, un dels quatre desganaats, proclama a ven alta «que aquí hi ha un bon vinet, però cor», lo que no li priva de beure'n dos porronets «de lo mejorito» diaris.

El sol esclafa de debò, sembla que estem en plé istiu, sort que cap, el tard l'oreig del mar ens refresca un bon xic i la nit és gairebé fredulenta.

Ja he fet un bon nombre d'amistats, mercès a l'interès demostrat pel novell i bon amic Benzusan. M'han donat un «bombo» en el setmanari local nomenat «El líbaro hispano» que jo desde aquestes columnes agraeixo per la bona voluntat que representa.

Ahí varem tenir una instrucció de combat prop del camp de «Torre-Altirante». Avui hi tornem.

Sembla que per ara no marxarem a l'Àfrica i en cas d'ésser diumenge aquí, es jugarà un important partit de fut-bol entre'ls mateixos teams que jogaren el dia de Tots-Sants, notabement reformats, lo que fa suposar que el match serà renyidíssim.

J. S. C.

A'geciras 4-XI-21.

(Escrit expressament per aquest diari)

LA CONFIANÇA

Funeraria de JOSEP ALCAÑIZ

CARRER DE VILANOVA, 12.—Telèfon 195

Casa fundada a l'any 1853

Servei esmerat

Carrer de Vilanova, 12

Anís MORERA Els preferits pel millor
Ron Manzanillo paladar. - BARCELONA

Savons Martí Son els de millor resultat.

Representant: FÈLIX PALAT, Sobrerroca, 26.—Telèfon, 281

Col·legi de St. Joan Berchmans

Escola de dibuix i pintura

Professorat auxiliar

Professor: JOSEP PADRÓ

Es cursaran les següents assignatures

Dibuix lineal aplicat als oficis.
Dibuix i color, Història de les Arts plàstiques i Escultura
(en el seu grau més elemental)

Piro-gravat, gravats al boix i aiguafort.

Per a cursar aquestes tres últimes assignatures es necessita un curs de preparació o bé l'alumne deu subjectar-se a un examen previ.

Les classes seran de 7 a 8 i de 8 a 9 del vespre

El curs començarà el 1.er de novembre i finirà el 30 de juny

Per matricularse a l'estatge de l'Escola, Talamanca, 9, 1.er - Manresa

DEMANEU PER TOT ARREU EL GRAN

Xampany Hespèria

El xampany HESPERIA es obtingut amb caldos de collita pròpia, després de delicada selecció dels rafins i elaborat cuidadosament en nostres caves, obtenint, aixís, BUQUET EXQUISIT, CLARIFICACIÓ PERFECTA I COLOR IDEAL.

Proveu-lo i sereu constants propagadors del XAMPANY HESPERIA
Mostres, preus i detalls els facilita la casa J. Grau

ABANS FARRERAS I GRAU, Muralla, 94 principal.—Telèfon, 577;

¡MARES!

Si voleu criar els vostres fills sans i forts, doneu-los-hi els **Xacolates de la Verge del Puig.**

Són els de gust més exquisit
Fabricants: **Prat i Aigué, Sant Celoni**

Representant: FÈLIX PALAT, Sobrerroca, 26, Tíon. 281